

2016-06-21

Salskrake

Salskrake häckar ojämnt spritt i Norrbottens och Västerbottens län, mest i inlandet. Den har liknande vanor som knippan. Den förekommer i flera olika typer av vattenmiljöer som vid lugnt flytande större vattendrag och i områden med sjöar och små tjärnar. Boet läggs främst i gamla spillkråkehål, men arten utnyttjar även holkar. Från att tidigare varit sällsynt har populationen ökat under senare årtionden. Flyttfågel.

Ekologiska krav

Häckning sker i anslutning till öppet vatten av något slag, vanligen vid sel (lugna älvsträckor) och i sjö- och tjärnrika områden. Den häckar också vid vegetationsrika, grunda sjöar av slättsjötyp och även småsjöar t.ex. på skärgårdsöar i Norrbotten. Kullarna utnyttjar gärna flarkar och andra vattenfyllda partier på större myrar. Troligen är rik förekomst av vattenlevande småkryp en viktig faktor i ungarnas uppväxtområden.

Boet läggs i gamla spillkråkehål, holkar (knipholkar eller skrakholkar), ihåliga stubbar eller andra typer av håligheter i träd. Eftersom salskraken är mindre än knippan kan den utnyttja mindre bohål.

Boplatsen kan ligga långt från vatten (upp till 1 km) och honan vandrar då till vattenmiljöerna med ungarna strax efter kläckning. Salskraken kan vara skygg och det finns uppgifter om att den är känslig för friluftsliv, fiske och liknande störningar.

Utbredning och regionala skillnader

Salskraken häckar i Norrbottens och Västerbottens län, främst i inlandet. Enstaka häckningar kan även förekomma i norra delarna av Västernorrlands län. Förekomsten är i vissa områden mycket gles.

Indikator på skyddsvärd skog

Saknar signalvärde för skyddsvärda skogsmiljöer.

Faktorer som missgynnar eller hotar arten

Tillgången på lämpliga bohål kan vara ett problem i många områden. Generellt gynnar alla åtgärder som gynnar spillkråkan även salskraken.

Lokalt kan störningar under botiden leda till att enskilda häckningar misslyckas.

Behov av hänsyn – allmänt

I normalfallet är god miljöhänsyn tillräckligt. Hänsynen bör inriktas på att spara träd

med lämpliga håligheter i anslutning till lämpliga häckningsmiljöer.

Miljöhänsyn vid skogsbruksåtgärder

- Avstå från skogliga åtgärder inom 100 meter från boplatser under perioden 1 maj–30 juni. Detta gäller också holkar med häckning.
- Spara hålträd, särskilt de med bohål av spillkråka.
- Spara alltid högstubbar och annan död, stående ved vid avverkning.

Tips på ytterligare åtgärder som gynnar arten

- Spara hänsynsträd i form av enstaka grövre tallar och aspar, som har förutsättningar att bli lämpliga häckningsplatser för spillkråka och därmed även för salskrake. Det är särskilt viktigt nära lämpliga vatten.
- Det finns goda erfarenheter av att sätta upp holkar för salskrake. För att undvika konkurrens med knipa bör man göra ingångshålet mindre.
- Sätt inte ut fisk i små, naturligt fisktomma gölar eller småsjöar – tillgången på lämpliga vattenlevande småkryp för salskrakens ungar är bättre i fiskfria vatten.
- Undvik störningar vid småsjöar med salskrake, särskilt när ungarna är små.

Områdesskydd och frivilliga avsättningar

Häckande salskrake är inte i behov av områdesskydd eller frivilliga avsättningar.

Skogsvårdslagstiftningen

- Ta inte bort äldre vindfällen, högstubbar och torrakor, äldre träd vid ägo gränser och myrstacker, äldre lövträd (särskilt asp) i barrskog m.m., spara hålträd och andra biologiskt värdefulla träd (SKSFS 7:8).
- Undvik skogsbruksåtgärder som kan skada hänsynskrävande miljöer (SKSFS 7:17).
- Lämna funktionella skyddszoner med träd och buskar mot hänsynskrävande miljöer som boträd (rovfågelsbon) m.m. (SKSFS 7:21).

Lästips

Artfakta för salskrake. ArtDatabankens webbplats,
<http://artfakta.artdatabanken.se/taxon/100079>.

Populationsstorlek: 1600 par

Populationsutveckling:

1980–2012: ökning 90 %
2001–2012: stabil

Rödlistestatus 2015: Livskraftig (LC)

Fågeldirektivets Bilaga 1: Ja

WWW.SKOGSSTYRELSEN.SE